

ÎȘI SCHIMBĂ DUMNEZEU HOTĂRÂREA ?

Haideți să rămânem puțin cu capetele plecate.

Tată ceresc, Îți mulțumim pentru fiecare lucru pe care ni-l dai, deși nu suntem vrednici de niciuna din binecuvântările Tale și cu siguranță nu am meritat să le primim. Te rugăm să fii în continuare cu noi.

Când am pășit în locul acesta am simțit un duh plăcut care știu că vine de la Tine, de aceea Te rog să onorezi și adunarea din seara aceasta cu prezența Ta și să vindeci toți bolnavii și suferinzii. Îndură-Te, Tată, și fă să nu uităm multă vreme seara aceasta, din pricina prezenței Tale printre noi, fiindcă Te rugăm în Numele lui Isus. Amin.

Aș vrea să-mi cer scuze pentru că v-am ținut așa mult aseară, dar vă promit că în seara aceasta voi încerca să mă grăbesc. Aseară m-am simțit bine în adunare și se pare că au fost vindecați mulți oameni. Am avut sprijin din toate părțile, pentru că toată lumea s-a rugat împreună cu mine. Domnul să vă binecuvânteze.

Acum aș vrea să deschidem repede la Numeri capitolul 22, ca să vorbim puțin din Cuvânt, după care vom păstra cea mai mare parte a timpului pentru rugăciunea pentru bolnavi.

Billy mi-a spus că a împărțit un număr foarte mare de numere de rugăciune, vreo două sau trei sute, așa că ne va lua ceva timp până vor trece toți prin rândul de rugăciune, ceea ce înseamnă că nu voi vorbi mai mult de treizeci de minute.

Deci **Numeri 22.31**:

„Domnul a deschis ochii lui Balaam, și Balaam a văzut pe Îngerul Domnului stând în drum, cu sabia scoasă în mână. Și s-a plecat și s-a aruncat cu fața la pământ.”

Poate sună ciudat ca text pentru rugăciune de vindecare, dar de aici aș vrea să iau în seara aceasta subiectul: **„Își schimbă Dumnezeu hotărârea?”**

Noi putem face aceasta, pentru că învățăm tot timpul, mai ales atunci când greșim, dar nu cred că Dumnezeu se poate răzgândi, pentru că dacă ar face aceasta nu ar mai fi infinit; ar însemna că ar fi putut lua o decizie mai bună și de aceea s-a răzgândit. Adevărul este că atunci când Dumnezeu ia o hotărâre, El rămâne la acea hotărâre. Înțelegeți? Și de fiecare dată când se repetă aceeași problemă, El trebuie să acționeze la fel ca prima dată, altfel ar fi fost greșit de la început. Aceasta ne dă o încredere, o credință de bază.

Credința nu este ca o frunză căzătoare purtată încoace și încolo, ci trebuie să fie stabilă și sigură. Astfel, eu nu pot să-mi bazez credința pe o teorie, ci trebuie să fie ceva dovedit, înainte să cred.

Este la fel ca în cazul unui bărbat care își alege soția: el trebuie să aibă încredere în ea ca să nu aibă probleme mai târziu. Trebuie să aibă niște fapte solide și o credință pe care să se bazeze; trebuie să aibă încredințarea pe baza cuvintelor ei, a mărturiei altor persoane despre ea, sau așa ceva. El trebuie să aibă ceva în care să-și pună încrederea, trebuie să creadă.

Eu cred că și pentru a-L întâlni pe Dumnezeu este un singur lucru pe care pot să-mi bazez credința și anume: Cuvântul Lui.

Noi toți avem păreri diferite, plăceri diferite, gusturi diferite, etc. pentru că suntem făcuți diferiți. Acesta este motivul pentru care și bisericile noastre sunt atât de diferite în ce privește învățătura cu privire la ceea ce este corect sau greșit, iar acest lucru ne dă posibilitatea să facem o alegere.

În ce mă privește, eu cred că Cuvântul lui Dumnezeu este corect și că nimeni nu trebuie să-L interpreteze. Cred că El este Adevărul și că trebuie luat întocmai cum este spus fiindcă este Cuvântul lui Dumnezeu. Poate eu nu am destulă credință ca să-L fac să Se manifeste, dar cu siguranță nu voi sta în calea celui care are credință ca să facă aceasta.

Uitați-vă de exemplu la Enoh. El a avut destul de multă credință ca să nu trebuiască să moară, așa că după o plimbare de după-amiază, s-a simțit prea obosit să mai stea aici pe pământ și s-a dus în cer. Cu siguranță mi-ar plăcea să am o asemenea credință și nădăjduiesc că o vom avea pe măsură ce vom crește în El.

Ceea ce m-a făcut să aleg acest text pentru seara aceasta este că la prima vedere s-ar părea că Dumnezeu își schimbă hotărârea, deoarece i-a spus lui Balaam un lucru, apoi i-a spus altceva:

„Dumnezeu a zis lui Balaam: „Să nu te duci cu ei; și nici să nu blestemi poporul acela, căci este binecuvântat...”

Și apoi: *„Dumnezeu a venit la Balaam în timpul nopții și i-a zis: „Fiindcă oamenii aceștia au venit să te cheme, scoală-te și du-te cu ei; dar să faci numai ce-ți voi spune.”* (Numeri 22.12+20).

Astfel, m-am gândit să lămuresc acest lucru ca să vedem exact ce a spus Dumnezeu.

Balaam era un proroc, iar Moabul era condus de împăratul Balac. Moabiții nu erau păgâni, ci slujeau aceluiași Dumnezeu ca și Israel, pentru că se trăgeau din fiica lui Lot. Dacă observați, toate jertfele lor și tot ce făceau, era la fel ca în Israel, jertfirea vițelilor și a berbecilor vorbind despre venirea Domnului. Deci, dacă Dumnezeu ar cere numai fundamentalism, atunci Moabul ar fi fundamentalist în tot ce făcea, dar vedem că Israel era în ascultare deplină de Cuvântul lui Dumnezeu și călătorea spre o țară care îi fusese făgăduită.

Aici avem simbolul unei adunări firești și al unei adunări duhovnicești, iar când firescul se întâlnește cu duhovnicescul, întotdeauna apare un conflict pentru că cele două se bat cap în cap.

În exemplul nostru, Israelul reprezintă biserica duhovnicească, în timp ce Moabul este simbolul bisericii firești sau nominale. Noi știm cu toții că există o biserică din care va ieși Mireasa. Acesta este adevărul. Și când s-au întâlnit aceste două biserici, cea firească a văzut ce făcea cealaltă, și a imitat-o. Așa s-a ridicat o mare imitație.

La fel se întâmplă și astăzi: avem prea multă imitație. Dar când încerci să faci aceasta, dai întotdeauna de probleme, pentru că tu nu poți trăi viața celuilalt. Să nu încercați să imitați ceva sau pe cineva, pentru că noi trebuie să fim ceea ce suntem cu adevărat!

Dacă cineva face ceva pentru că așa este el, te gândești că trebuie să faci și tu la fel, dar nu este adevărat. Tu nu trebuie să imiți pe nimeni, pentru că Dumnezeu te-a făcut o persoană aparte.

În călătoria pe care Israel o făcea la porunca Domnului, spre țara făgăduită, s-a întâlnit cu cealaltă grupare: cu Moabul, care era un alt grup de credincioși.

Sper să nu sune prea dur ceea ce voi spune, dar prin faptul că era așezat într-o

țară, Moabul este un simbol spre organizație. El avea celebrități și demnitari, dar Israel nu avea un loc stabil, ci era un pribeag care mergea încotro îl călăuzea Domnul. Cred că Balaam a spus mai târziu în prorocia sa, că vor fi risipiți printre popoare, și așa a fost întotdeauna. Astfel, a venit confruntarea.

Și Cain și Abel au avut o confruntare. Ei erau frați, fiind născuți de aceeași mamă, iar când și-au dat seama că au fost tăiați de la Viață, scoși afară din grădina Vieții și muritori, au încercat să găsească o cale pentru a intra înapoi.

Dacă ați observat, ambii băieți erau religioși, Cain fiind la fel de fundamentalist ca și Abel. Astfel, amândoi au ridicat un altar, aveau o biserică; amândoi au adus jertfe, amândoi se rugau lui Dumnezeu și Îl slujeau, dar unul dintre ei o făcea greșit.

Vedeți, voi puteți fi foarte sinceri și cu toate acestea să fiți greșiți, pentru că *„Multe căi i se par bune omului, dar la urmă duc la moarte.”* (Proverbe 16.25).

Acest lucru a fost atât adevărat și în cazul lui Cain și Abel, deoarece Cain a trebuit să constate că jertfa lui Abel a fost primită, iar a lui nu. Dar de ce a primit Dumnezeu numai jertfa lui Abel? Pentru că el a înțeles că nu merele și celelalte roade pe care le-au mâncat în grădină au cauzat păcatul, ci a crezut că sângele a făcut aceasta, de aceea, *„prin credință Abel a adus lui Dumnezeu o jertfă mai bună decât Cain, și prin ea a căpătat mărturia că este neprihănit...”* (Evrei 11.4).

Isus a zis odată: *„Cine zic oamenii că sunt Eu, Fiul omului?”* Și ei au răspuns: *„Unii zic că ești Ioan Botezătorul; alții: Ilie; alții: Ieremia sau unul din proroci.”*

„Dar voi”, le-a zis El, „cine ziceți că sunt?” Atunci, Petru a făcut această mare afirmație: *„Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului celui Viu!”*

Isus a luat din nou cuvântul și i-a zis: „Ferice de tine, Simone, fiul lui Iona; fiindcă nu carnea și sângele ți-a descoperit lucrul acesta, ci Tatăl Meu care este în ceruri.

Și Eu îți spun: tu ești Petru, și pe această piatră voi zidi Biserica Mea, și porțile Locuinței morților nu o vor birui.” (Matei 16.13-18).

Biserica catolică spune că ei și-au zidit biserica pe Petru, deoarece Isus a spus: „...*tu ești Petru, și pe această piatră voi zidi Biserica Mea.*” (v. 18). La rândul lor, protestanții spun că El și-a zidit biserica pe El însuși, dar vedeți voi, El este Piatra din capul unghiului pentru biserică.

Și El i-a zis lui Petru: „*Ferice de tine, Simone, fiul lui Iona; fiindcă nu carnea și sângele ți-a descoperit lucrul acesta.* Nu l-ai învățat la seminar și nici de la vreun om, „*ci Tatăl Meu care este în ceruri ți l-a descoperit.*” Ce este aceasta? Descoperirea lui Isus Hristos, care este Cuvântul. Deci biserica Sa se odihnește pe Adevărul Cuvântului descoperit spiritual.

Cred că aceasta a avut și Abel la început: descoperirea spirituală care i-a arătat că nu era vorba de roadele pământului sau a mâinilor noastre, ci de sânge. Prin aceasta a putut să-l aducă lui Dumnezeu o jertfă mai bună decât Cain.

La fel s-a întâmplat cu Avraam și Lot care au ajuns la o confruntare și apoi la despărțire, din cauza certii care „*s-a iscat între păzitorii vitelor lui Avraam și păzitorii vitelor lui Lot.*” Întotdeauna când apar asemenea situații, apare invidia.

Aceasta s-a întâmplat și cu Cain, care a văzut că jertfa pentru care a trudit atât de mult, nu a fost primită. Și el era religios, s-a plecat pe genunchi, s-a închinat și a adus jertfă exact ca și Abel, dar nu avea descoperirea Adevărului; iar faptul că Dumnezeu a primit jertfa adusă prin descoperire, l-a făcut invidios și astfel a avut loc prima crimă.

Tot invidia a intrat și între păzitorii turmelor lui Avraam și ale lui Lot și astfel au trebuit să se despartă.

Mergând mai departe, vedem că și între Moise și Core a avut loc o confruntare și la fel între Isus și Iuda, acest lucru repetându-se tot timpul până astăzi. Între biserica duhovnicească și cea firească a avut loc tot timpul o confruntare, deoarece biserica firească a încercat tot timpul să potrivească lucrurile printr-o imitație. Dar nu va merge, așa cum nu a mers nici în cazul lui Esau și Iacov.

În fiecare epocă, Dumnezeu și-a chemat Biserica și S-a descoperit în mijlocul ei, prin faptul că a cunoscut-o și a hotărât-o mai dinainte, așa cum citim în Romani 8.29: *„Căci pe aceia pe care i-a cunoscut mai dinainte, i-a și hotărât mai dinainte...”* Astfel, vedem că încă înainte ca Esau și Iacov să se fi născut și înainte să fi avut ocazia să aleagă, Dumnezeu a spus: *„Pe Iacov l-am iubit, iar pe Esau l-am urât,”* pentru că El știa încă de la început ce era în ei.

Să nu uitați niciodată că El știe ce este în inima voastră; El știe ce ai vrut să spui sau să faci, indiferent ce spui sau faci.

Aceasta a cauzat probleme întotdeauna, începând cu Cain cel firesc, care a căutat să distrugă lucrarea Duhului, și continuând până astăzi. Aceasta dovedește că acel lucru vine de la Satan, fiindcă este condus de invidie și imită Adevărul.

În ce ne privește, noi credem cu adevărat că Dumnezeu nu își schimbă niciodată hotărârea cu privire la ceea ce a spus, ci Se ține întotdeauna de ea și dovedește că este Adevărul.

Dar El are și o voie îngăduită. Ei bine, aici este problema, pentru că noi încercăm să umblăm în voia îngăduită a lui Dumnezeu și El permite aceasta. Însă dacă urmăm voia Lui îngăduită, chiar dacă nu este corect acest lucru, El va face ca acest lucru să lucreze spre slava voii Lui desăvârșite.

La Dumnezeu nu merge nimic greșit, pentru că El știe exact cum ticăiește ceasul și orice lucru se desfășoară exact cum trebuie. Orice lucru! Noi credem că este greșit, dar El știe ce este bine și așa trebuie să fie. Înțelegeți?

Așa s-a întâmplat și la început, când Dumnezeu a îngăduit să vină păcatul, deși nu aceasta era voia Sa desăvârșită. Dar vedeți voi, El este marele Duh, Tatăl, și în El erau toate atributele și aceste lucruri pe care le vedeți descoperite acum. El locuia singur și nu era Dumnezeu, pentru că cuvântul „Dumnezeu” înseamnă „Cel ce primește închinare.” Atunci El era marele Duh veșnic, dar în El erau aceste atribute: de Tată, pentru că a dovedit că este Tată, de Mântuitor, de Vindecător, etc. și trebuiau aduse la suprafață și arătate.

Ca să poată fi Salvator, trebuia să fie mai întâi cineva pierdut. Dar Dumnezeu nu poate pierde pe cineva dinadins, pentru ca apoi să-l răscumpere. Așa ceva nu ar fi conform sfințeniei și judecății Sale, așa că i-a dat omului posibilitatea să aleagă singur, știind că omul va cădea.

Apoi, S-a coborât El însuși în trup de Om pentru a răscumpăra omul căzut. Acesta este motivul pentru care Isus a fost Emanuel. Dacă Dumnezeu ar fi trimis pe altcineva și nu ar fi venit El însuși, nu ar fi fost corect. Vedeți? Trebuia să vină El însuși și să ia locul omului. Și pentru că nu putea face aceasta ca Duh, a trebuit să Se facă Om în trupul creat al Fiului Său.

La început, Dumnezeu a arătat că voia Sa desăvârșită a fost să-l creeze pe om din țărâna pământului. Dar vedeți, totuși a permis să apară sexul. El n-a intenționat să-și aducă copiii prin sex, dar a îngăduit acest lucru care se va sfârși în curând.

Moab a fost de la început un nelegitim, deoarece s-a născut în urma împreunării lui Lot cu una din fiicele sale. El simbolizează biserica firească, în timp ce Israel simbolizează Biserica duhovnicească, Mireasa, pe cei chemați afară. De fapt, cuvântul „biserică” înseamnă „cei chemați afară, cei care au ieșit afară.” „Ieșiți afară poporul Meu, ieșiți din această lume, din acest haos, pentru că nu mai sunteți

ai lumii!”

Așa cum am spus și aseară, când știi că ai primit răscumpărarea veșnică prin botezul cu Duhul Sfânt, ai încredințarea că ai înviat cu El și stai împreună cu noi în locurile cerești, în Hristos Isus. Atunci nu mai sunteți ai lumii, sunteți liberi față de ea și nu mai aveți nici o dorință, dar dacă iubiți lumea și lucrurile ei, dragostea lui Dumnezeu nu este în voi.

În Evrei 10 scrie că jertfele care erau aduse an de an, erau o continuă aducere aminte a păcatelor, dar acum, păcătosul odată curățit, nu mai are dorința de a păcătui; totul a plecat, pentru că a intrat într-o Viață nouă.

Biserica firească este formată din oameni care s-au unit împreună într-o denominațiune. Ei nici n-ar trebui să se numească biserică, ci „lojă”: loja metodistă, loja baptistă, loja penticostală, pentru că Biserica este formată din cei născuți din nou, din cei ce sunt făpturi noi în Hristos Isus, toate acestea dovedind că Dumnezeu Își ține Cuvântul.

Moab a privit în jos și l-a văzut pe Dumnezeu mișcându-Se prin poporul acela care nu era nici măcar organizat și pibegea de colo-colo. Dar lucrul cel mai ciudat era că a biruit toate popoarele pe care le-a întâlnit. Știind tot ce a făcut Israelul, Balac a zis: *„Mulțimea aceasta are să înghită tot ce este în jurul nostru, cum paște boul verdeața de pe câmp.”* (Numeri 22.4). El a aflat că printre ei era un proroc mare care avea descoperiri puternice; că avea pe Cineva care îi călăuzea. Dar nu era un sistem omenesc, așa cum avea Moabul, care era condus de demnitari și somități, ci erau conduși de un bărbat chemat de Dumnezeu și cu călăuzire divină.

Ce tristă a fost ziua când biserica lumii a renunțat la călăuzirea divină a Duhului Sfânt în schimbul unui episcop sau a altui om. A fost o zi cu adevărat tristă! Conducătorul bisericii ar trebui să fie Duhul Sfânt, care este trimis să confirme cuvintele lui Isus Hristos și să facă biserica vie, așa cum era la început.

Odată, au venit la mine niște studenți de la seminarul din oraș și mi-au zis:

„Frate Branham, noi nu avem nimic împotriva ta, dar vrem să te îndreptăm.”

„Și eu vreau să fiu îndreptat, pentru că dacă sunt greșit, cu siguranță n-aș vrea să rămân așa.”

„Ei bine, uite care este problema ta,” au spus ei, „tu încerci să introduci sau să faci vie din nou religia apostolică, dar ea a încetat odată cu apostolii. Noi nu vrem să ne certăm cu tine, ci îți spunem doar.”

„Nici eu nu vreau aceasta și nici n-ar trebui s-o facem, pentru că suntem frați.”

„Tocmai de aceea vrem să te ajutăm.”

„Bineînțeles că vreau să fiu ajutat,” am răspuns eu, „dar am o rugămintă: să folosim ca argument numai Biblia, nu și alte cărți.” „În ordine.”

Și am început eu: „Noi credem că epoca bisericii apostolice a început la Cincizecime, sunteți de acord?”

„Da, desigur.”

„Sunteți de acord că Domnul a însoțit cu putere această mișcare apostolică?”

„Da, așa a fost, dar acum biserica este deja pusă în ordine și avem pastorii noștri, organizațiile noastre și toate celelalte, așa că nu mai avem nevoie de acele lucruri

pentru a atrage oamenii.”

„Unde scrie aceasta în Biblie?” am întrebat eu.

„Păi nu scrie chiar așa...”

„Ei bine, eu nu pot să primesc decât ce este scris. Așa trebuie să fie. Credeți că Dumnezeu îi cheamă încă pe oameni?” „Da, domnule.”

„Credeți că tot ce scrie în Biblie este corect?” „Da, domnule.”

„Vorbitorul din ziua Cincizecimii a fost Petru, care avea cheile Împărăției, este adevărat?” „Da.”

„Deci orice ar fi spus era valabil, pentru că Isus a spus: *„Adevărat vă spun că orice veți lega pe pământ va fi legat în cer; și orice veți dezlega pe pământ va fi dezlegat în cer,”* este adevărat? (Matei 18.18). „Credem aceasta.”

„În Fapte 2.38-39, Petru le-a spus oamenilor care se minunau de cei pe care îi auzeau vorbind în limbi și i-au întrebat ce trebuie să facă pentru a fi mântuiți: *„Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh.*

Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeuul nostru.” Și dacă Dumnezeu mai cheamă și astăzi, înseamnă că făgăduința aceasta este încă valabilă.”

Ei făceau parte din grupul lui Billy Graham și veniseră să se roage pentru adunare. Erau un grup din California, predat în post și rugăciune, iar Duhul Sfânt S-a revărsat peste ei, așa că toți au început să vorbească în alte limbi. Da.

Cel cu care am discutat, este acum membru al bisericii prieteniei din cadrul Adunării lui Dumnezeu din Tucson, Arizona. El mi-a zis: „O, frate Branham, m-am dus acolo sus și mă simt foarte bine. Ridic doar mâinile, spun slavă lui Dumnezeu și cânt, lucru pe care n-aș fi putut să-l fac niciodată într-o biserică baptistă.”

„Văd că nu poți, de aceea ești afară.”

Vedeți? Dumnezeu Își ține Cuvântul. El face tot ce spune, pentru că trebuie să-Și țină Cuvântul.

După cum am văzut, Moab încerca să imite. Ei au văzut prorocul din mijlocul Israelului care era în stare să blesteme, să binecuvânteze și să conducă, așa că au încercat să fie deopotrivă cu el, prin politică. Ei bine, la fel se întâmplă și în bisericile de astăzi. Ele au încercat să se potrivească cu un sistem, dar așa ceva este imposibil.

Duhul Sfânt trebuie să fie viu în biserică și s-o călăuzească în tot Cuvântul care a fost făgăduit pentru epoca respectivă, ca să-L poată confirma. Dumnezeu a vorbit de la început Cuvântul și L-a vorbit atât de mult pentru epoca aceasta cât și pentru celelalte. Vedeți, Duhul Sfânt trebuie să fie viu în Biserica Sa, ca s-o facă să trăiască Cuvântul pentru timpul ei. El trebuie să fie și astăzi aici, ca să confirme slujba din timpul sfârșitului, semnele din timpul sfârșitului și revărsarea Duhului Sfânt din timpul sfârșitului. Trebuie să fie aici ca s-o facă, pentru că nu există nici o altă cale. Dumnezeu are un singur fel de lucrare și acela este prin Duhul Sfânt pe care ni l-a dat.

Revenind la tema noastră, observăm că Moise avea un Împărat și că acel Împărat

era Dumnezeu care l-a uns. Și Balaam avea un împărat, dar acela era Balac. Vedeți, aici era mai mult decât o scenă politică. Balaam, un proroc al lui Dumnezeu, s-a dus la Balac să fie informat, dar Moise s-a dus la Dumnezeu. Aici este diferența.

Totuși, amândoi erau proroci, pentru că amândoi îl chemau pe Dumnezeu; amândoi mergeau înaintea lui Dumnezeu și vorbeau cu El; și amândoi erau oameni umpluți cu Duhul. Acesta este adevărul. În Numeri 22 scrie că „*Dumnezeu a venit la Balaam și a vorbit cu el.*” Ați văzut? Deci, după cum am văzut, fiecare din acești doi proroci asculta de căpetenia lui: Moise de Dumnezeu, iar Balaam de Balac.

Uitați-vă cât de desăvârșit era ilustrat cel firesc și cel duhovnicesc. Moise, omul trimis de Dumnezeu și pus în slujbă se întâlnește și se confruntă cu un alt om al lui Dumnezeu. Vă puteți imagina așa ceva?

Priviți ce statut avea Moabul: era o națiune organizată. În schimb, Moise conducea poporul Israel exact cum îi spunea Dumnezeu și era călăuzit de Stâlpul de Foc, o Ființă supranaturală. Moise primea informațiile de la Logosul care a ieșit de la Dumnezeu, de la Stâlpul de Foc care era Îngerul Legământului, Hristos, Unsul și conducea poporul Israel pe drumul către țara făgăduită.

Moab era bine așezat și avea împărăția și bisericile lui, totul fiind bine organizat. El l-a chemat pe Balaam să vină și să blesteme acest popor aflat în călătorie. Vă puteți imagina ca un proroc, un om al lui Dumnezeu care vede lucrările Lui, să se ridice și să pună la încercare lucrarea lui Dumnezeu? Oare nu ar fi trebuit să știe mai mult de atât?

Deci Balac l-a chemat pe Balaam să blesteme pe Israel. Dar Balaam a făcut un lucru bun: l-a căutat pe Dumnezeu, iar El i-a dat un răspuns clar și categoric: „*Să nu te duci cu ei; și nici să nu blestemi poporul acela, căci este binecuvântat.*” (Numeri 22.12). Păi, aceasta ar fi trebuit să fie de-ajuns, pentru că atunci când spune ceva, Dumnezeu nu se mai răzgândește. Voia Lui desăvârșită era: „*Să nu te*

duci cu ei; și nici să nu blestemi poporul acela, căci este binecuvântat.” Vedeți? Aceasta era voia lui Dumnezeu desăvârșită.

Dar problema era că lui Balaam nu i-a plăcut de la început acest popor. Oare câți Balaami avem astăzi? Este același lucru! Ei știu mai bine.

Astfel de oameni au fost și pe timpul Domnului Isus. De exemplu, Nicodim a venit la El și l-a zis: *„Învățătorule, știm că ești un Învățător venit de la Dumnezeu; căci nimeni nu poate face semnele pe care le faci Tu, dacă nu este Dumnezeu cu el.”* (Ioan 3.2). Vedeți? Ei au văzut, ceea ce înseamnă că acolo era încă un Balaam.

Haideți să-l privim puțin pe Balaam. Lui nu i-a plăcut de la început acest popor. Și iată că de la cartierul lor general au venit niște oameni importanți și i-au zis: *„Am auzit că se apropie de noi un popor. Noi știm că ești un proroc, un om mare, așa că vino și blestemă-l!”*

Dar Balaam le-a răspuns: *„Așteptați puțin până mă duc să mă rog, poate mi se va arăta Domnul și îmi va spune ce să fac.”* Și Domnul i s-a arătat într-adevăr și i-a zis: *„Să nu te duci cu ei; și nici să nu blestemi poporul acela, căci este binecuvântat.”*

Atunci, *„Balaam s-a sculat dimineața și a zis căpeteniilor lui Balac: „Duceți-vă înapoi în țara voastră, căci Domnul nu vrea să mă lase să merg cu voi.”* (v.12-13).

Ei bine, după ce căpeteniile acelea au dus răspunsul la cartierul lor general, Balac a ales niște oameni mai importanți, probabil niște demnitari mai cu vază, episcopi, etc, și i-a trimis din nou la Balaam să-l convingă să vină și să oprească adunarea aceluia popor! Ați înțeles?

Grupul acesta era mai influent, avea un statut social mai înalt și mai mulți bani,

așa că i-au zis lui Balaam: „Putem să te ridicăm pe o poziție socială mai înaltă. Împăratul are tot dreptul să facă aceasta și o va face dacă vei face ceea ce-ți cere!”

Observați? Noua ofertă l-a orbit, deși ar fi trebuit să-și amintească ce-i vorbise Domnul. Ca proroc al lui Dumnezeu, Balaam nu ar fi trebuit să se lase influențat în nici un fel de un astfel de grup, ci ar fi trebuit să iasă de la început din mijlocul lor.

Când ți se spune de la cartierul general: „Zilele minunilor au trecut! Nu mai este vindecare divină! Numai ceea ce facem noi este binecuvântat de Domnul Isus, restul fiind doar fanatism și emoții fabricate!” ieși imediat din grupul acela! Ieși afară, pentru că afară se manifestă Cuvântul lui Dumnezeu.

Tinerii de care v-am povestit mai înainte, ziceau: „Zilele apostolice au trecut! Nu mai există botez cu Duhul Sfânt și nici vorbire în limbi.”

Frate, să nu asculți așa ceva! Astăzi sunt o mulțime de bărbați, ca Balaam, care stau după birourile lor, citesc Biblia și știu că acesta este adevărul, dar nu vor să ia poziție pentru ea, din pricina poziției pe care o ocupă. Așa este.

Balaam n-ar fi trebuit să se afle în grupul acela de oameni care ieșiseră din voia lui Dumnezeu. Adevărul este că prin ceea ce vorbesc, oamenii aceștia vor să te scoată din voia lui Dumnezeu, de aceea, când ai aflat voia Lui, nu mai lăsa pe nimeni să-ți vorbească în afara voii lui Dumnezeu.

Eu am cunoscut oameni buni care au venit în adunări și au fost vindecați, dar când s-au dus înapoi li s-a zis: „O, acolo nu este nimic! Totul este fabricat.” Și așa, oamenii încep să se îndoiască.

Am văzut oameni care l-au primit pe Hristos în inimă și au vorbit în limbi, iar când

s-au dus înapoi, biserica le-a zis: „Sunteți o rușine pentru creștinătate... și așa mai departe!”

leșiți dintr-un asemenea grup! Stați departe de el!

Observați ce pretext a folosit Balaam ca să-și liniștească conștiința: *„Totuși, vă rog, rămâneți aici la noapte, și voi vedea ce-mi va mai spune Domnul. Poate S-a răzgândit.”* (Numeri 22.19). Dar Dumnezeu nu Se răzgândește și nu Își schimbă hotărârea. Astfel, când a dat făgăduința referitoare la botezul Duhului Sfânt, în ziua Cincizecimii, a rămas valabilă pentru totdeauna. El a făcut aceasta de-a lungul tuturor epocilor biblice și o va face în orice alt timp, câtă vreme omul va veni pe baza a ceea ce a spus El. Dacă vii prin credință, te pocăiești și ești botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor tale, Dumnezeu este obligat să împlinească acea Rețetă, pentru că El este Doctorul. Da, El o va împlini negreșit, dacă vei fi ascultător.

Desigur, nu cred că ai îndrăzni să iei o prescripție de la vreun vraci care ar putea pune în ea ceva ce te-ar ucide. De altfel, acesta este motivul pentru care sunt atât de mulți membri morți în biserică: au acceptat o prescripție greșită. Dumnezeu are rețeta chiar aici, în Biblie. El este Același ieri, azi și în veci, de aceea trebuie să iei medicamentul întocmai cum ți l-a prescris Medicul.

Biblia spune: *„Nu este niciun leac alinător în Galaad? Nu este niciun doctor acolo? Pentru ce nu se face, dar, vindecarea fiicei poporului meu?”* (Ieremia 8.22). Vedeți? Noi avem Biblia, avem Medicul, dar problema este că farmacistul nu respectă prescripția Scripturii. Aici este problema!

Tu zici: *„Zilele minunilor au trecut! Nu mai există botez cu Duhul Sfânt și toate acele lucruri! Este un nonsens.”* Dar Biblia este adevărată, iar Dumnezeu nu Își ia Cuvântul înapoi, indiferent cât spui tu că crezi.

Dumnezeu rămâne la ceea ce a spus și El a zis: „...*voi turna Duhul Meu peste orice făptură...*” (Ioel 2.28). Da, El a promis că va face aceasta în zilele din urmă.

Ei spun despre mine că sunt un prezicător șlefuit, un Beelzebul sau un diavol... Ei bine, așa trebuie să vorbească fiindcă sunt de la tatăl lor și la fel au spus părinții lor despre Isus. Adevărul este că nu noi facem aceste lucrări, ci este același Isus, pentru că Biblia spune că El este Același ieri, azi și în veci; este Duhul Lui la lucru.

Mulți sunt de părere că pot trece peste acest lucru și spun: „O, vino, aderă la biserica noastră și totul va fi în ordine, fiindcă suntem o biserică cu tradiție și venim de mulți ani.” Da, așa este. Însă dacă puneți problema așa, Biserica Catolică este înaintea voastră, pentru că ea este prima care s-a organizat. Dar țineți mine! Ea nu este prima Biserică, ci este prima organizație și mama celorlalte, toate fiind în contradicție cu Cuvântul lui Dumnezeu. Acest lucru îl găsiți scris în Apocalipsa 17. Da, noi suntem în timpul din urmă, dar să nu vă gândiți că Dumnezeu vă lasă să treceți oricum!

Așa s-a gândit și Balaam și a întrebat a doua oară: „Să mă duc sau nu?” iar Dumnezeu i-a zis: „Du-te!” Vedeți? Dumnezeu a știut de la început ce era în inima lui, de aceea i-a îngăduit să meargă. Și ție îți va permite și te va binecuvânta chiar în timp ce vei face aceasta.

Uitați-vă cum l-a binecuvântat pe Israel. Harul le dăduse deja un proroc, Stâlpul de Foc, izbăvirea, semne și minuni și i-a scos afară din Egipt; dar cu toate acestea ei au vrut o Lege. Și ce s-a întâmplat? Dumnezeu le-a dat-o, dar o dată cu ea a venit și blestemul.

La fel s-a întâmplat cu Balaam: l-a lăsat să meargă unde a vrut, dar ce a făcut? În loc să blesteme Israelul, a trebuit să-l binecuvânteze. Înțelegeți? El nu a putut blestema ceea ce binecuvântase Dumnezeu.

Am spus că voi termina la ora 9.00, dar când m-am uitat la ceas am văzut că este deja 9.00, iar eu mai am un caiet plin cu notițe.

Totuși, vreau să vă mai spun ceva înainte de a încheia. Dumnezeu nu Își schimbă niciodată hotărârea. Porunca directă pe care i-a dat-o lui Balaam a fost cât se poate de clară: *„Nu te duce!”* iar când El spune ceva, rămâne pentru veșnicie.

Biblia spune că *„Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci!”* dar aceasta nu înseamnă „într-un anumit timp, nici într-un anumit fel,” ci înseamnă exact ce scrie, și anume că *„El este Același ieri, azi și în veci.”* Isus a spus în Ioan 14.12 că *„cine crede în Mine va face și el lucrările pe care le fac Eu,”* este adevărat? (Amin), iar în Marcu 16.17 a promis că *„aceste semne îi vor însoți pe cei ce cred în Mine.”*

Dar oamenii spun: „Păi, aceasta a fost numai pentru apostoli!” Totuși, Isus a spus: *„Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură.”*

...Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede: în Numele Meu vor scoate draci; vor vorbi în limbi noi;

vor lua în mână șerpi; dacă vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma; își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoși.” (Marcu 16.15,17-18). Aceasta este dovada Lui.

Noi încercăm să dovedim că biserica unde mergem crede Cuvântul lui Dumnezeu, dar noi nu trebuie să dovedim o biserică, ci să-L credem pe Dumnezeu.

Întotdeauna am spus că acesta este un timp al imitației. Astfel, dacă îți vopsești scările în roșu, vecinul tău le vopsește imediat tot în roșu. Dacă o femeie vine la biserică cu o anumită pălărie, veți vedea că și celelalte vor face la fel. Dacă doamna Kennedy și-a tăiat părul într-un anumit fel, toate femeile au copiat-o; dacă

a purtat o fustiță care seamănă mai mult cu un șort, ceea ce consider că este scandalos să vezi pe stradă la o femeie, toate celelalte femei au făcut la fel. Este o lume a imitației, dar problema este că și oamenii din biserică au început să ia aceste lucruri rușinoase. Așa ceva este greșit și totodată rușinos! Da, este o rușine să vezi cum se strecoară aceste lucruri printre penticostali. Așa este. Dar știți care este cauza? Biserica a adoptat politica „este bine și așa.”

Sincer să fiu, mie nu-mi pasă de aceste lucruri! Nu mi-a păsat niciodată dacă haina se potrivește cu pantalonii sau dacă cravata se potrivește cu cămașa, ci am vrut să știu un singur lucru: că experiența și trăirea mea se potrivesc cu cerințele Lui.

Aceasta ar trebui să facem noi: să avem aceeași experiență și trăire ca apostolii, pentru că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci; este același Duh și aceeași putere. Da, El este viu și astăzi și trăiește prin noi.

Aceasta îmi amintește de mama și tatăl vitreg al lui Isus, care s-au întors de la Ierusalim, după ce fuseseră să se închine acolo, și au constatat că El nu mai era cu ei, deși crezuseră că este.

Eu asemăn acest lucru cu biserica de astăzi. Știți, biserica a avut o călătorie de trei stadii: Luther, Wesley și restituirea darurilor. Astfel, Luther a dat bisericii mesajul neprihănirii; Wesley a adus mesajul sfințirii, apoi a venit Duhul Sfânt cu restituirea darurilor. Mă întreb dacă nu cumva am renunțat la toate acestea pentru niște toane de a construi biserici mari și alte lucruri de felul acesta, așa cum a făcut și Balaam, care avea pe inimă să facă turul bisericilor și să împartă medalii de aur pentru oricine aduce mai mulți membri în biserică.

Eu vă spun că există o singură Biserică în care nu este nici un fățarnic și aceea este Biserica Domnului Isus Hristos care este botezată cu Duhul Sfânt. Tu nu trebuie să fii convins să intri în ea, pentru că ești născut acolo prin Duhul Sfânt.

Deci, cei doi părinți au constatat că El nu era cu ei.

Noi vedem cum se clatină națiunea aceasta din cauza crizei și nu doar ea, ci întreaga lume. Este timpul sfârșitului și din câte știu eu, mai trebuie să se întâmple un singur lucru: venirea Domnului Isus Hristos și răpirea. Totul este la sfârșit.

Veniți la aceste adunări! Profitați de ele pentru că sunt de la Dumnezeu, iar dacă nu aveți Duhul Sfânt, puneți-vă în gând că trebuie să-L aveți și nu plecați până nu-L primiți. Așa trebuie să faceți! Stați și așteptați-L, pentru că s-ar putea să fie ultima voastră șansă. Poate nu va mai fi nici o altă convenție pe Coasta de Vest; poate mâine va fi sub apă. Noi nu știm când se va întâmpla, dar toți așteptăm să vină judecata lui Dumnezeu peste popoare.

Părinții Lui au crezut că era cu ei, dar nu era. El nu i-a însoțit.

Noi toți realizăm că în timpul acesta lipsește ceva din bisericile noastre și anume: puterea lui Hristos.

Voi știți că vă iubesc, iar dragostea adevărată corectează. Nu vreau să vă critic, dar Hristos lipsește din bisericile noastre. El nu mai este în mijlocul penticostalilor pentru că ceva este greșit. Acum nu se mai țin adunările de rugăciune de modă veche care odinioară țineau zi și noapte, iar femeile nu mai obișnuiesc să poarte părul lung. În trecut era o rușine pentru o femeie să se vopsească, dar acum aproape toate fac aceasta. Undeva este ceva greșit! Mai demult, nu se permiteau asemenea lucruri de la amvon, dar acum se permit. Vedeți? Este o criză, ne lipsește ceva. Ne lipsește puterea pe care ar trebui să-o avem ca să facem semne și minuni. Clădirea aceasta ar trebui să fie plină de puterea lui Dumnezeu, așa încât nici un păcătos să nu poată sta în locul acesta, fiindcă ar fi condamnați imediat, așa cum s-a întâmplat cu Anania și Safira. Deci ne lipsește ceva.

Și ce s-a întâmplat? Părinții Lui s-au dus să-L caute printre ai lor, însă nu L-au găsit.

Dar unde era? Chiar unde L-au pierdut, unde L-au părăsit.

Cred că atunci când bisericile noastre au intrat în această mare competiție, s-au luat la întrecere fiecare căutând să aibă biserici mai mari, o clasă mai înaltă de oameni care să fie mai bine îmbrăcați, cântăreți mai buni și toate celelalte lucruri. Mie îmi plac cântările frumoase de modă veche, dar nu pot suporta muzica aceasta „preparată,” în care cântăreții țin tonul până se albăstresc la față, numai ca să facă impresie. Mie îmi plac cântările cântate din inimă, în Duhul lui Dumnezeu, așa cum am auzit aici mai devreme. Îmi place strigatul de modă veche, dar cred că și acesta poate merge numai dacă merge și muzica. Atunci Duhul lui Dumnezeu vine peste oameni și aduce jos binecuvântarea și puterea lui Dumnezeu. Eu cred că oamenii pot să-L mărturisească, să-L cânte și să-L laude pe Dumnezeu oriunde s-ar afla, la serviciu sau unde ar fi, însă ne lipsește ceva. Unde Îl vom găsi? Exact unde L-am pierdut: în Cuvânt. Haideți să ne rugăm.

Scumpule Tată ceresc, într-una din seri vom închide Biblia pentru ultima dată, se va cânta ultima cântare, se va ține ultima predică, va fi chemat ultimul rând de rugăciune și va veni ultimul păcătos. Ce va fi apoi?

O, Dumnezeule, noi nu dorim voia Ta îngăduită, ci vrem să umblăm în voia Ta desăvârșită; și nu vrem să luăm un Cuvânt de aici și altul de dincolo și să le așezăm astfel încât să se potrivească crezului sau dogmei noastre, ci dorim să luăm Cuvântul Tău așa cum este, să credem toată Evanghelia și să facem tot ce ne-a învățat Isus. Tată, noi nu credem că faptele apostolilor sunt doar un cadru, ci credem că sunt Cuvântul lui Dumnezeu, faptele Duhului Sfânt care era în apostoli. Și credem că același Duh Sfânt, Domnul, care a venit peste ei, va face același lucru și când va coborî peste noi.

Dumnezeule, Te rog să binecuvântezi cu prezența Ta convenția care va începe mâine seară, ca să fie cea mai mare convenție pe care a avut-o acest oraș vreodată. Binecuvântează fiecare vorbitor și fie ca Vocea Ta să tune de la acest amvon, astfel încât toți păcătoșii să tremure. Lasă ca prezența lui Isus Hristos să fie atât de puternică și de reală, încât ei să închidă ochii și să-L vadă umblând prin

mijlocul lor. Fă aceasta, Tată.

Unii dintre copiii Tăi sunt bolnavi sau răniți, iar eu am venit să mă rog pentru ei. Vei onora cererea lor, Tată? Nădejdea mea este că o vei face și că atunci când se va încheia serviciul, în mijlocul nostru nu va mai fi nici o persoană bolnavă.

Slujitorii Tăi stau aici, strigă, ridică mâinile și spun „Amin” la Cuvântul Tău. Tată, noi suntem un popor unit, ieșit din starea formală și rece a lumii și născut din Duhul. Și pentru că ești viu, Doamne, suntem vii și noi în seara aceasta și credem din toată inima că suntem reprezentați în Tine, așa cum scrie în Cuvânt.

Te rog să faci vii cuvintele pe care le voi spune în Numele Tău, așa încât să se vindece toți bolnavii pentru care mă voi ruga. Îndură-Te, Tată, și fă aceasta, pentru că Te rugăm în Numele lui Isus. Amin.

Acum vom... (Cineva vorbește în limbi). Îți mulțumim, Tată.

Este la fel ca în vechime, când Israelul a trecut printr-o criză, iar Duhul Domnului a venit peste un bărbat și i-a spus unde să meargă și ce să facă pentru a-l birui pe vrăjmaș. Ascultați de El! Corectați-vă! Dacă Duhul Vieții este în voi, vă va corecta după Cuvânt, iar dacă Cuvântul este în voi, veți trăi prin El.

Sunteți niște oameni foarte drăguți și aș vrea să fiu cu voi pe Tărâmul celălalt.

Acum ne vom ruga pentru bolnavi și voi încerca să chem mai mulți deodată. Dacă nu mă înșel, Billy Paul a împărțit o sută de numere de rugăciune. Este adevărat? Două sute. De la ce literă? „C”?

Bine atunci vom chema numerele cu litera „C”, începând de la numărul unu.

(Fratele Branham cheamă mai multe numere).

Haideți să vedem câți nu au număr de rugăciune. Ridicați mâna. Nu uitați că nu este nevoie să aveți număr de rugăciune. Noi suntem aici de două seri, iar Duhul Sfânt a umblat în fiecare seară prin audiență și a vindecat oamenii chiar dacă nu au avut număr de rugăciune. Dacă credeți, veți vedea cum Duhul Sfânt va merge de pe platformă în audiență. Câți știți că acesta este adevărul? (Adunarea răspunde: „Amin!”).

Dacă aș ști că există o biserică mai bună decât biserica pentecostală, aș merge acolo. Când mă auziți spunând ceva de organizații, să știți că nu sunt împotriva oamenilor de acolo, ci a sistemului care îi ține legați.

Dacă ați vedea că cineva la care țineți se îndreaptă spre o cascadă, ați privi liniștiți cum merge spre moarte și ați spune: „Îl iubesc, dar are drumul lui!”? Eu nu aș putea face aceasta. Dimpotrivă, aș striga la el și aș încerca să-l prind cumva, să-l trag și să-l scutur ca să înțeleagă în ce pericol mare se află. Trebuie să se întoarcă la Hristos, asta-i sigur! Trebuie să se întoarcă la Dumnezeu.

Câți din cei prezenți ați mai fost în adunările mele? Este cineva care nu a mai fost? Să ridice mâna. Da... Poate ar fi bine să schimb... (Un frate spune: „Explică puțin mai clar slujba ta.”). Bine.

Vă voi explica câteva lucruri ca să nu plecați de aici cu o impresie greșită, chiar dacă aceasta va însemna să vă țin puțin mai mult.

Eu cred tot ce face Dumnezeu, dar în ce privește zilele din urmă, El ne-a promis că Biserica trebuie să revină la rânduiala pe care a lăsat-o Isus când a plecat. Vedeți, Mireasa trebuie să se întoarcă în același loc. Noi am trecut deja prin treptele cerute de Dumnezeu: prin neprihănire, sfințire și botezul Duhului Sfânt cu restituirea darurilor.

Eu nu sunt un bărbat educat, așa că am un vocabular asemănător cu al lui Ioan Botezătorul, pentru că nici el nu a fost prea educat. La vârsta de nouă ani a fost dus în pustie, iar acolo nu a primit nici un fel de educație. Acesta este motivul pentru care predicile lui erau inspirate din natură: „pui de năpârci,” etc. Vedeți? Acesta a fost cel mai rău lucru pe care l-a văzut în pustie, de aceea i-a numit pe acei preoți „șerpi”, fiindcă a văzut cât erau de vicleni și de alunecoși.

Biblia spune că atunci când *„a văzut pe mulți din farisei și din saducheii că vin să primească botezul lui, le-a zis: „Pui de năpârci, cine v-a învățat să fugiți de mânia viitoare?”*

...Să nu credeți că puteți zice: „Eu aparțin de aceștia sau de ceilalți, Căci vă spun că Dumnezeu din pietrele acestea (pe care le-a văzut pe malul râului) poate să ridice fii lui Avraam.

Iată că securea (care era folosită la tăierea copacilor) a și fost înfiptă la rădăcina pomilor: deci orice pom, care nu face rod bun, va fi tăiat și aruncat în foc.” (Matei 3.7,9-10). Astfel, Ioan își aducea mesajul folosindu-se de lucrurile văzute în natură.

În ce mă privește, eu fac același lucru, adică mă exprim și folosesc aceleași exemple ca el.

În călătoria sa, Avraam l-a întâlnit pe Dumnezeu *„în multe rânduri și în multe chipuri”*, iar dacă suntem în Hristos, noi suntem sămânța lui Avraam. Isaac a fost fiul întâi născut al lui Avraam, sămânța lui firească, dar duhovnicește, Sămânța lui Avraam a fost Hristos. El a fost Sămânța împărătească, rodul credinței lui.

Mireasa lui Hristos face aceeași călătorie pe care a făcut-o Avraam, dar duhovnicește. Noi știm că ultimul semn pe care l-a primit Avraam înainte să vină fiul făgăduit, a fost arătarea lui Dumnezeu în trup de carne, alături de doi Îngeri.

În Luca 17, Isus a vorbit despre zilele lui Noe și a spus: „*Ce s-a întâmplat în zilele lui Noe se va întâmpla la fel și în zilele Fiului omului...*” Apoi a adăugat: „*Ce s-a întâmplat în zilele lui Lot se va întâmpla aiudoma... și în ziua când Se va arăta Fiul omului.*” (v.26-30). Dacă observați, El nu a spus „când se va arăta Fiul lui Dumnezeu,” ci „*când Se va arăta Fiul omului.*”

În lucrarea Sa, Isus este cunoscut ca:

-Fiul omului, adică Prorocul;

-Fiul lui Dumnezeu, în perioada epocilor Bisericii și

-Fiul lui David, adică Împăratul.

Dar conform Cuvântului profetic din Maleahi 4, înainte de încheierea perioadei în care lucrează ca Fiu al lui Dumnezeu și arătarea Sa ca Fiul lui David, El Se va întoarce în Biserica Sa, în formă fizică, în chipul unui proroc. Înțelegeți?

Priviți ce a făcut El când i s-a arătat lui Avraam în chipul aceluia Bărbat. În primul rând, l-a numit „Avraam” și nu „Avram,” și l-a întrebat: „*Unde este nevasta ta, Sara?*” (Geneza 18.9).

„În cortul de la spatele Tău,” a răspuns Avraam.

Sara avea aproape nouăzeci de ani, iar Avraam o sută, dar El i-a zis: „*La anul pe vremea aceasta, mă voi întoarce negreșit la tine; și iată că Sara, nevasta ta, va avea un fiu.*” (v. 10).

Când a auzit acele cuvinte, Sara a râs în sinea ei, dar Bărbatul acela a deosebit duhul din spatele Său și a zis: „De ce a râs Sara de aceste lucruri?” Apoi a chemat-o afară, dar ea a negat că ar fi râs, pentru că s-a speriat. Însă El i-a zis: „*Ba da, ai râs!*”

La prima Sa venire, El S-a arătat ca Fiu al omului, ca Proroc, ca să împlinească Scriptura pentru că Moise spusese: „*Domnul Dumnezeuul tău îți va ridica din mijlocul tău, dintre frații tăi, un proroc ca mine: să ascultați de el!*” (Deuteronom 18.15). Noi știm că acest Proroc a fost Isus, așa-i? (Amin). Deci, conform celor scrise în Scriptură, El trebuia să vină ca Proroc, de aceea, cât a fost pe pământ nu S-a numit niciodată Fiul lui Dumnezeu, ci Fiul omului.

Acum, de-a lungul epocilor Bisericii, El a fost numit Fiul lui Dumnezeu, iar în Mileniu, când va sta pe scaunul de domnie al lui David, va fi Fiul lui David. Dar tot Scriptura spune că **înainte ca El să Se arate ca Fiul lui David, Se va descoperi din nou ca Fiu al omului, într-un proroc**. De ce aceasta? Pentru că Cuvântul Domnului nu vine niciodată la teologi, ci doar la proroci. El a spus clar că nu a făcut niciodată nimic, până nu Și-a descoperit Cuvântul neschimbător slujitorilor Săi proroci. Astfel, la sfârșitul timpului, când trebuie să fie descoperite cele șapte taine ascunse ale lui Dumnezeu, El nu poate face aceasta decât printr-un proroc. Noi așteptăm acest lucru de multă vreme și credem că Duhul Lui este deja în mijlocul nostru.

Când a venit Isus, El a dovedit că era Mesia, Unsul, iar Tatăl a coborât în forma unui porumbel și a locuit în El zicând: „*Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea să locuiesc.*” (Matei 3.16 – traducere din limba engleză). Acesta este motivul pentru care a spus Isus: „*Eu și Tatăl una suntem.*” Și: „*Nu Eu fac aceste lucrări, ci Tatăl care locuiește în Mine...*” (Ioan 10.30;14.10).

Ioan a mărturisit că a văzut Duhul lui Dumnezeu coborând peste Isus ca un porumbel și că un glas a vorbit din ceruri și a spus: „*Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea să locuiesc.*”

Fiți atenți! Când Și-a început slujba, El a trebuit să Se descopere ca Fiu al omului. Și ce a făcut? Într-o zi a venit un bărbat pe nume Simon Petru. De fapt, numele lui era Simon, iar mai târziu a fost numit Petru. Andrei, fratele lui Petru, participase mai întâi la adunările lui Ioan, iar când a venit Isus, Ioan l-a dus la El. Apoi, Andrei l-a chemat pe Simon să-l însoțească la adunare.

Tatăl lor le spusese că va veni timpul când Se va arăta adevăratul Mesia, dar vor fi și mulți imitatori. Întotdeauna este așa. Acesta este motivul pentru care el le-a zis: „Fiilor, când va veni adevăratul Mesia, Îl veți cunoaște pentru că El va fi conform Scripturii, adică un Proroc. Noi nu am mai avut nici un proroc de sute de ani, de la Maleahi, și vor fi mulți care vor veni și vor pretinde că sunt Mesia cel așteptat, dar adevăratul Mesia va fi un Proroc.” Toți evreii sunt învățați că ceea ce spun prorocii este adevărat.

.....

...Și pescarul acela analfabet, care nu știa nici să-și scrie numele, a recunoscut imediat că El era Fiul lui Dumnezeu. A recunoscut că Acela era Mesia, Prorocul. De ce? Pentru că i-a spus care era numele său și al tatălui său. Acesta a fost semnul că Bărbatul acela era un Proroc, pentru că altfel nu avea de unde să-l cunoască. Și El i-a dat cheile Împărăției lui Dumnezeu.

Între cei care Îl ascultau era și un bărbat care se numea Filip. El avea un prieten care se numea Natanael și era în așteptarea lui Mesia, așa că a alergat sus pe munte, la distanță de o zi, l-a găsit rugându-se sub un smochin și i-a zis: „*Noi am găsit pe Acela despre care a scris Moise în Lege și Prorocii: pe Isus din Nazaret, fiul lui Iosif.*”

Fiind un bărbat bun, Natanael i-a răspuns: „*Poate ieși ceva bun din Nazaret?*”

„*Vino și vezi!*” Acesta este un sfat foarte bun. Vino și convinge-te singur. Nu sta

acasă și critica, ci vino și vezi!

„Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine.” (Ioan 5.39). Și desigur, pe drumul de întoarcere ei au discutat, iar Filip i-a zis:

„Îl știi pe pescarul acela fără școală care nu știa nici să-și scrie numele și al cărui tată a fost aici în sinagogă? Ei bine, acest Isus i-a spus cine era și cum se numea el și tatăl lui.”

„Vreau să văd și eu aceasta!”

Când au ajuns, probabil Isus chemase un rând de rugăciune. Eu nu știu, dar Natanael a pășit în prezența Lui, iar Isus l-a privit și a zis: *„Iată cu adevărat un israelit în care nu este vicleșug.”*

Poate vă întrebați: „De unde știa El că Natanael era israelit? După îmbrăcăminte?” O, nu! În Orient toți se îmbrăcau la fel și purtau turbane.

Totuși, El i-a zis: *„Iată cu adevărat un israelit în care nu este vicleșug.”* Aceasta a scos toată scrobeala din Natanael, așa că l-a întrebat mirat: *„De unde mă cunoști? Nu te-am văzut niciodată și am sosit chiar acum împreună cu Filip. De unde știi acest lucru despre mine?”*

„Drept răspuns, Isus i-a zis: „Te-am văzut mai înainte ca să te cheme Filip, când erai sub smochin.” Ați înțeles?

Atunci Natanael a zis: *„Rabi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Tu ești Împăratul lui Israel!”*

Și Isus i-a zis: „*Pentru că ți-am spus că te-am văzut sub smochin, crezi? Lucruri mai mari decât acestea vei vedea.*” (Ioan 1.45-50).

Acolo erau prezenți și rabini și preoți, dar ei ziceau despre Isus: „*Omul acesta nu scoate dracii decât cu Beelzebul, domnul dracilor!*” (Matei 12.24).

Pentru că le cunoștea gândurile, Isus s-a întors spre ei și le-a zis: „Vă iert pentru că vorbiți așa, (spunea aceasta pentru că jertfa nu fusese încă dată), dar când va veni Duhul Sfânt, dacă veți spune un singur cuvânt împotriva Lui, nu vă va fi iertat nici în lumea aceasta, nici în lumea viitoare.”

Acum voi vorbi puțin despre femeia samariteană. Pe pământ sunt trei rase de oameni, care se trag din Sem, Ham și Iafet, și anume: evreii, neamurile și samaritenii, care sunt jumătate evrei și jumătate neamuri. Noi putem fi negri, maro, galbeni, albi, etc., dar ne tragem dintr-un singur sânge.

Noi, neamurile, eram păgâni, ne închinam la idoli și nu-L așteptam pe Mesia.

Acum fiți atenți, fiindcă voi încheia imediat!

Când a venit Isus, trebuia să fie ceea ce spusese profetul că va fi, de aceea S-a descoperit în mijlocul lui Israel ca Fiu al omului. Și iată că într-o zi a trebuit să treacă prin Samaria, iar acolo a întâlnit o femeie care a venit să ia apă din fântână. Noi știm povestirea. „*Dă-Mi să beau!*” i-a zis El, dar ea l-a răspuns: „Păi, aici este segregare rasială, așa că nu se cade să fac aceasta.”

„Dacă ai ști cu cine vorbești, tu mi-ai cere să bei.”

„Bine, dar cu ce vei scoate pentru că fântâna este adâncă?”

Și discuția a continuat, iar când a intrat în legătură cu duhul ei, a știut ce problemă avea. Câți știți aceasta? (Amin). Câți din cei nou-veniți știu aceasta? (Amin). Așa este.

Mai știți ce i-a spus: „*Du-te, de cheamă pe bărbatul tău și vino aici.*”

„*N-am bărbat,*” I-a răspuns femeia.

„*Bine ai zis că n-ai bărbat. Pentru că cinci bărbați ai avut; și acela pe care-l ai acum nu-ți este bărbat. Aici ai spus adevărul.*”

Femeia nu s-a purtat ca preoții aceia care spuneau: „Are drac! Este ghicitor!” sau mai știu eu cum, ci i-a zis: „*Doamne, văd că ești proroc. Noi n-am mai avut nici un proroc de sute de ani și biserica nu este obișnuită cu așa ceva, dar știu că are să vină Mesia (căruia I se zice Hristos); când va veni El, are să ne spună toate lucrurile.*” (Ioan 4.19-25).

Biblia spune că El este Același ieri, azi și în veci, dar dacă acela a fost semnul ungerii lui Mesia manifestat printre samaritenii aceia și printre iudei, nu așa a fost și printre neamuri. Nicăieri în Biblie nu scrie că El ar fi făcut aceasta și înaintea neamurilor. Ei Îl așteptau de patru mii de ani, pe când noi avem două mii de ani.

Și dacă aceea era legitimarea Lui înainte de sfârșitul timpului lor, El trebuie să se legitimeze la fel și înaintea noastră, fiindcă a promis că Fiul omului Se va descoperi din nou în zilele când lumea va fi la fel ca în timpul Sodomei și Gomorei. Toți știu că am ajuns aici.

Eu cred că toată Scriptura este inspirată și că Isus Hristos Își ține Cuvântul. De aceea, oricine va scoate sau va adăuga ceva la Cuvântul Lui, va fi osândit. Așa spune Apocalipsa 22 și eu cred că El este Același ieri, azi și în veci.

Desigur, eu îi admir pe luterani pentru poziția pe care au avut-o în timpul lor; îi admir pe metodiști pentru sfințirea din zilele lor și pe pentecostali pentru poziția avută în timpul lor, dar noi trăim într-un alt timp. Ei sunt frunzulițele, tulpina și spicul din exemplele noastre, dar în interiorul plevei este bobul. Pleava a fost învelișul care a protejat bobul de grâu de arșița verii, dar acum denomi-națiunea se trage de pe el, astfel încât să poată ajunge în prezența Fiului și să fie secerat. Acesta este sfârșitul, de aceea nu se vor mai ridica organizații! Întotdeauna cam la trei ani după ce a apărut un mesaj, a fost organizat, dar mesajul acesta este de douăzeci de ani și nu este organizație. Nu poate fi! Noi suntem în timpul secerișului. Eu pot auzi deja combina secerând, iar într-una din aceste zile vom merge Acasă!

„El este Același ieri, azi și în veci.”

Eu nu sunt El, ci sunt doar slujitorul Lui, și nu cred că punerea mâinilor peste oameni le dă acestora daruri, pentru că *„darurile și chemarea sunt fără pocăință.”* Ele sunt dăruite de Dumnezeu ca să întărească lucrarea din epoca respectivă. Oricine cunoaște Biblia știe că acesta este Adevărul. Astfel, Moise a fost născut la timpul potrivit; Ieremia și toți ceilalți proroci, Ioan Botezătorul și Isus, au venit la timpul potrivit. Așa trebuia să se întâmple.

Noi suntem la sfârșitul epocilor Bisericii, în epoca laodiceană, care este cea mai rea dintre toate din cauză că El a fost scos afară din biserică.

Să nu uitați că Fiul omului a fost scos afară din biserică, nu dintr-o organizație; și este o Persoană afară din organizație. Niciuna din celelalte epoci nu a făcut așa ceva, doar Laodicea. Dacă sunteți duhovnicești, înțelegeți ce spun.

Tată ceresc, eu am mărturisit Adevărul Tău, iar dacă este Adevărul, și eu știu că este, Tu vei dovedi aceasta în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Aș vrea să vă spun ceva. Nu intenționez să folosesc deosebirea în rândul de rugăciune, deoarece cred că aproape toți ați mai fost în adunările mele, dar mă rog ca Isus Hristos să ia în stăpânire această ființă umană. Acest dar nu funcționează singur, ci voi sunteți cei care îl provocați.

Într-o zi, s-a atins de haina Lui o femeie, iar El s-a întors și a zis: „Cine s-a atins de Mine?” Fiindcă toți tăgăduiau, Petru și cei ce erau cu El au zis: „Învățătorule, noroadele Te împresoară și Te îmbulzesc, și mai întrebi: „Cine s-a atins de Mine?”

Dar Isus a răspuns: „S-a atins cineva de Mine, căci am simțit că a ieșit din Mine o putere.” (Luca 8.45-46).

După ce a spus aceste cuvinte, s-a uitat în jur și a văzut-o pe acea femeie, i-a spus despre problema ei cu scurgerea de sânge și a adăugat: „Îndrăznește, fiică; credința ta te-a mântuit, du-te în pace.” (v.48).

El este Același ieri, azi și în veci, iar în Cartea Evreilor citim: „Căci n-avem un Mare Preot care să n-aibă milă de slăbiciunile noastre, ci Unul care în toate lucrurile a fost ispitit ca și noi...”

Acesta este primul pacient? Vino aici.

Acum aș vrea să spun ceva audienței. Eu nu fac aceasta pentru spectacol. Să nu mai gândiți în felul acesta, fiindcă știți că vă pot prinde gândurile. Câți de aici știți că așa este? (Amin).

Nu am mai văzut-o niciodată pe femeia aceasta și nu știu nimic despre ea. Poate locuim la sute de mile depărtare, nu știu, dar în Ioan 4 scrie că Isus a întâlnit o femeie. Eu nu sunt Isus și ea nu este femeia aceea, dar este un tablou asemănător, pentru că El a spus: „...lucrurile pe care le fac Eu, le veți face și voi...” Dar este

nevoie de credința femeii ca să se poată face aceasta. Eu nu știu nimic despre ea, însă știu că v-am spus adevărul. Tu crezi aceasta? Accepți că este Adevărul? (sora spune: „Cred.”). Da? Eu n-aș sta în fața acestei Biblii ca să încerc să vă înșel, fiindcă știu că într-o zi Îl voi întâlni pe Dumnezeu la bara de judecată. Da, noi toți vom sta într-o zi acolo.

Dacă Dumnezeu mi-ar descoperi ceva din viața ta, ceva despre care știi că nu am de unde să știu, ai crede că vine dintr-o putere supranaturală? Atunci, restul depinde de tine.

Vă rog să nu vă mai mișcați în jur, fiindcă fiecare dintre voi este un duh, iar când vă mișcați mă simt tras în toate părțile. Voi sunteți ființe umane și fiecare posedați un duh. Dacă n-ar fi așa, ați fi morți. Deci, vă rog să aveți respect. Aș vrea ca și bărbații de aici să se roage pentru bolnavii nou-veniți.

Acum crezi? Dacă Domnul îmi va spune care este problema ta, de ce ești aici, ce ai făcut sau orice altceva, vei crede? În ordine. Voi încerca să intru în legătură cu duhul tău.

Fac exact ce a făcut El cu femeia de la fântână, când a vorbit cu ea și i-a cerut apă să bea; nu încerc să-ți citesc gândurile, ci procedez ca El.

Ești aici din pricina unei probleme pe care o ai la stomac. Ridică mâna dacă este adevărat. Acum crezi? Dar nu este doar aceasta, ci ești însetată după Ceva, vrei botezul cu Duhul Sfânt. Ridică mâna dacă este adevărat. Am văzut Lumina coborând peste ea și după aceea mergând înapoi. Du-te și primește Duhul Sfânt în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Cei nou-veniți, credeți acum?

Vedeți, odată ce ungera a început, merge mai departe, iar femeia a recunoscut că în jurul ei este Ceva.

Câți dintre voi au văzut Stâlpul de Foc, Lumina aceea? Fotografia este și la Washington D.C. Parcă este o altă dimensiune și stă chiar deasupra femeii de acolo.

Eu sunt un străin pentru ea, nu ne cunoaștem. Cred că nici ea nu mă cunoaște sau poate m-a văzut în alte adunări. Dar dacă Dumnezeu îmi va spune ceva despre tine, vei crede că sunt prorocul Lui, slujitorul Lui? Vei crede din toată inima? Fie ca El să-ți dea ceea ce ceri.

Tu stai în fața unei operații la mână. Este vorba de un nerv de la mână. Totul se trage de la un accident și trebuie să fii operată. Crezi că nu mai trebuie să fii operată? Din toată inima?

Credeți și nu vă îndoiiți! Lăsați-o pe femeia aceea să vină pentru că este într-o stare gravă. Puteți vedea umbra aceea neagră? Câți ați văzut fotografia care a fost făcută cu umbra morții? Acea umbră stă acum deasupra acestei femei, iar dacă nu este ajutată de Dumnezeu, femeia va muri pentru că are o tumoră. (Așa este). Este vorba de o tumoră pe creier. (Da).

Dumnezeule scump, Tu ești atât de aproape încât să-i descoperi toate aceste lucruri, de aceea Te rog s-o vindeci pe sora noastră. Tată, las-o să trăiască spre slava Ta, pentru că Te rugăm aceasta în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Ce mai faci? Ești o persoană foarte drăguță. Dacă ar mai trăi, cred că mama ar fi cam de vârsta ta. Ea se ruga întotdeauna pentru mine când mergeam la adunare (Sora spune: „Am optzeci și cinci de ani.”). Poftim? (Optzeci și cinci de ani). Ați auzit? Optzeci și cinci de ani. Binecuvântată să fie inima ta, soră.

Cred că nu ne cunoaștem. Eu nu te-am mai văzut niciodată. Suntem doar doi oameni care ne-am întâlnit aici pe pământ, dar deși nu te cunosc, știu că ești creștină, ești credincioasă. Spun aceasta pentru că simt că ai un duh binevoitor. Eu cred că Acesta este Duhul Sfânt, pentru că face faptele și lucrările Duhului Sfânt. Acesta este motivul pentru care știu că este El. Și știu că lucrul despre care vorbesc este Adevărul.

Dacă Domnul Isus îmi va spune ceva despre tine, vei crede că este același Domn Isus, același Dumnezeu care i-a putut spune lui Petru cine era și care era numele lui și al tatălui său? Crezi că este Același?

Problema ta este la intestine. (Așa este). Deci este adevărat. (Da, domnule). Crezi că sunt prorocul Lui? Numele tău este Bayer, te numești la fel ca aspirina Bayer. Așa este. Du-te și bucură-te pentru că Isus Hristos te-a vindecat. Dumnezeu să te binecuvânteze.

Credeți din toată inima? Să nu vă îndoiiți.

Tu nu ești aici pentru tine, ci pentru altcineva. Este vorba de un bărbat, un frate care este internat într-un spital de boli mintale. Ia batista pe care o ții în mână în timp ce Duhul Sfânt este peste tine și trimite-i-o. Pune-o peste el fără să te îndoiești și va ieși din spital pe deplin sănătos. Crezi aceasta? Dumnezeu să te binecuvânteze.

Voi ziceți: „Ai spus că Îngerul acela a stat cu spatele spre cort, dar tu ai privit-o pe acea femeie!”

Nu am să mă mai uit la femeie, ci voi sta și eu cu spatele. Soră, mă poți auzi? (Da, frate). Dacă Domnul Isus îmi va descoperi care este problema ta, în timp ce privesc în partea aceasta, vei ști dacă este sau nu adevărul. Așa-i? Atunci vei crede că se împlinește ceea ce a spus Isus, când a zis: *„În zilele din urmă va fi ca în timpul*

Sodomei și Gomorei...”? Vei crede? Tu ai o problemă femeiască, dar să crezi din toată inima, pentru că lucrul acesta te va părăsi și vei putea merge acasă vindecată. Dumnezeu să te binecuvânteze.

Crezi că Dumnezeu te va vindeca de boala de inimă? Atunci continuă să mergi și spune: „Îți mulțumesc, Doamne!” Crede.

Te trezești dimineața și abia te poți mișca, așa-i? Artrita este ceva grav, dar Isus Hristos este Vindecătorul artritei. Crezi aceasta? Când te ridici nu te poți îndrepta, dar dacă crezi, nu se va mai întâmpla așa ceva. Crezi că am fost trimis pentru acest scop? (Amin). Atunci fie ca acest lucru să te părăsească în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Tu ai probleme la stomac. Crezi că Dumnezeu te va face bine și îți vei putea mânca cina? Atunci du-te, crede și vei fi bine.

Peste tine vine o slăbiciune din pricina inimii. Așa este. Acum nu o mai ai. Du-te și crede.

Dacă nu ți-aș spune nimic, ci doar mi-aș pune mâinile peste tine, ai crede? Vino aici.

Dragă Tată ceresc, Te rog s-o vindeci pe această femeie și s-o faci bine, prin Numele lui Isus Hristos. Amin.

Câți din noii veniți cred?

Abia îi văd pe oamenii care vin. Amintiți-vă că pe Domnul Isus L-a slăbit o singură vedenie. Știați aceasta? A fost atins de o singură femeie și S-a simțit slăbit, iar

Daniel a văzut o vedenie și mintea i s-a tulburat câteva zile. Câți știați aceasta? (Amin).

Câți din voi cred că acesta este Duhul Sfânt? Credeți din toată inima? Nu sunt eu, ci Duhul Sfânt. Aici este un bărbat care crede la fel.

Aș vrea să se ridice în picioare toți cei care au numere de rugăciune și urmează să ajungă în rândul de rugăciune, pentru că vreau să-i întreb ceva. V-ați mărturisit păcatele și credeți că veți fi vindecați? V-ați mărturisit păcatele și ați îndreptat tot ce este rău? Ridicați mâna dacă ați făcut aceasta înaintea lui Dumnezeu și credeți.

În timp ce stați cu mâinile ridicate credeți că acesta este Duhul Sfânt care adevărește ceea ce a spus înaintea voastră? Credeți din toată inima? (Amin). Da? Atunci fiecare din voi poate fi vindecat.

Aveți încredere în lucrătorii de aici? Atunci haideți să ne rugăm și să ne punem mâinile peste voi.

Aceasta mă face atât de slab. Mă slăbește...

După aceasta voi pleca în Africa de Sud, unde ne așteaptă cel puțin trei mii de oameni.

Deci, trebuie doar să credeți.

Dumnezeule scump, oamenii aceștia sunt în nevoi, iar eu nu vreau altceva, Tată, decât să le dovedești prin Cuvânt că ești un Dumnezeu neschimbător. Noi am văzut atât de multe lucruri, Doamne, și am mâncat la masa Ta atât de mult din mana Vieții veșnice, încât a devenit ceva normal pentru noi, ceva obișnuit și nu ne

mai apropiem în mod corect de Tine. Chiar și eu ar trebui să fiu pe genunchi știind că același Duh Sfânt care L-a ridicat pe Isus din morți, este aici. Duhul care a fost în El când era pe pământ, este acum aici și ne-a adus la Viață prin harul și îndurarea Sa, deși eram niște păcătoși nevrednici. Noi suntem aici ca să ducem lucrarea Lui mai departe, pentru că ne-a făgăduit că „*lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi.*” El ne-a promis aceste lucruri și le-a dovedit aici în această lume. Doamne, Îți sunt atât de recunoscător pentru că m-ai socotit și pe mine o parte din poporul Tău din timpul din urmă.

Dumnezeule scump, oamenii aceștia au venit aici pentru că sunt bolnavi. Eu nu am cum să-i vindec și nici Tu, pentru că ai făcut-o deja. Tu ai fost străpuns pentru fărădelegile noastre și prin rănilor Tale suntem vindecați.

Te rog deci, să faci ca toți cei care vor trece pe aici să o facă fără nici o îndoială, ca și pe sub cruce, fiindcă sunt încredințat că Duhul Sfânt este aici pe platformă.

Hristosul lui Dumnezeu este chiar aici pe platformă! Iartă orice păcat, îndepărtează toată necredința și îngăduie să fie vindecați toți cei care vor trece prin acest rând, pentru că Te rugăm aceasta în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Acum aș vrea să vă spun ceva. În oraș au venit o mulțime de evangheliști care s-au rugat pentru bolnavi, iar după ce au plecat, am văzut că în urma lor au rămas niște oameni zidiți în jurul acelor predicatori. Așa ceva nu-i corect, oamenilor! Spun aceasta pentru că știu că sunt o mulțime de imitații și pentru că mă îndoiesc sincer de acești oameni.

Ei sunt rânduiți de Dumnezeu să-și pună mâinile peste bolnavi, la fel ca oricine altcineva. Dumnezeu vrea să răspundă la fiecare rugăciune, dar Isus nu a spus: „Aceste semne îl vor însoți pe William Branham sau pe Oral Roberts,” ci: „*aceste semne îi vor urma pe cei ce cred.*” Acești oameni sunt umpluți cu Duhul Sfânt, cu același Duh, ceea ce înseamnă că El este peste fiecare din ei, așa că am să vă rog să faceți încă un rând de rugăciune, pe partea cealaltă a culoarului, ca să ne

putem pune mâinile peste bolnavii care vor veni aici.

Cei care au numere de rugăciune să stea pe marginea culoarului, iar restul stați în rugăciune.

Să nu veniți aici decât dacă credeți. Câți dintre voi simt în inimă că dacă se vor ruga în felul acesta, vor fi vindecați? Ridicați mâna și spuneți: „Hristoase, accept aceste lucruri pentru că au fost rânduite de Tine.”

Acum mă voi ruga pentru fiecare în parte. Sora Rose să cânte încet: „Marele Medic este aici.” Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți. Restul stați cu capetele plecate și rugați-vă pentru ceilalți.

Fiți sinceri! Așa a primit Duhul Sfânt micul predicator de aseară: s-a predat cu toată sinceritatea, iar Duhul Sfânt S-a revărsat peste întregul grup. Trebuie să fii sincer cu Dumnezeu!

El a dovedit că este aici cu voi, iar dacă cineva spune că aici nu este nimic altceva decât niște emoții, nu-l veți crede, așa-i noilor veniți? El a dovedit că este Același, pentru că nimeni altcineva nu poate face aceasta. Acest lucru nu s-a mai întâmplat din zilele apostolilor, dar acum au fost restituite din nou bisericii, după cum a făgăduit. Domnul să vă binecuvânteze.

.....

...este atât de simplu dacă împlinești ceea ce a spus Dumnezeu. Eu am văzut de multe ori înfăptuindu-se aceste lucrări. Vedeți, Scriptura nu ne poruncește să ne rugăm pentru oameni, ci spune doar: „...își vor pune mâinile peste bolnavi și bolnavii se vor însănătoși.”

Îmi vine acum în minte un caz întâmplat cu trei sau patru ani în urmă. Eram aici în California și au venit două femei. Una dintre ele avea o excrescență pe față, iar cealaltă avea o boală de stomac. Eu mi-am pus mâinile peste ele și am spus: „Fac aceasta în Numele lui Isus Hristos,” și ele au crezut.

Cam după o lună, femeia cu boala de stomac a încercat să mănânce, dar nu a putut, însă într-o dimineață a simțit ceva ca o boare răcoroasă care a trecut peste ea și după aceea a putut mânca. Bucuroasă, a alergat să-i spună vecinei ei care își scutura cearceafurile încercând să găsească umflătura pe care o avusese pe față și care dispăruse în noaptea aceea.

Prieteni, trebuie doar să credeți, pentru că dacă El a făcut acest lucru odată, îl va face din nou de câte ori este nevoie. Nu știu cum este posibil, dar El a promis că o va face și asta-i tot. Eu am fost martor la vindecarea a zeci de mii de oameni din toată lumea, în felul acesta. De ce? Pentru că aceasta este făgăduința lui Dumnezeu.

Dumnezeule scump, ne rugăm pentru oamenii aceștia în Numele lui Isus Hristos, pentru că unii dintre ei sunt ologi, suferinzi, etc. Mâinile fraților mei lucrători se mută de la unul la altul, iar eu Te rog să-i vindeci pe fiecare în parte. Lasă ca Duhul Sfânt să vină peste fiecare dintre ei, Tată.

Îngăduie să fie umbriți chiar acum de marea putere a lui Dumnezeu, ca să plece acasă sănătoși, știind că Isus a spus: *„...își vor pune mâinile peste bolnavi și bolnavii se vor însănătoși.”*

Tu ai promis aceasta, Dumnezeule, iar noi credem. Credem pentru că așa ai spus și știm că așa este, de aceea Te rugăm să-i binecuvântezi pe toți în Numele lui Isus. Amin.

Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți.

(Fratele Branham își punem mâinile peste bolnavi și se roagă pentru ei).

.....

...Cred din toată inima că vei fi bine. Credeți toți împreună cu mine? Asta-i tot.

Eu v-am spus Adevărul cât am putut de bine, vă iubesc și doresc ca Dumnezeu să vă binecuvânteze. Fie ca Dumnezeu să vegheze asupra voastră și să vă ocrotească. Să vă rugați pentru mine cât voi fi în Africa, pentru că și eu mă voi ruga pentru voi. Vă iubesc și ne revedem acasă. Amin.

- Amin -